

Ս. ՏԵՂԵԱՑ ԲԱՐՁՐ ՎԵՐԱՅՍԿՈՂԻ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒՄ (HIGH CUSTODIAN)

Յորդանանի Վեհ. Ապստոլան Քազաւորի քարեխնամ կարգադրութեամբ Ս. Տեղեաց Բարձր Վերահսկողի (High Custodian of the Holy Places) պաշտօնին կարգուեցաւ Վսեմ. Բաղկայ Փաշա Նաշաշիպի:

Այս արքիւ 15 Յունուար երկուշաբթի կեսօրէ առաջ ժամը 10.30ին Ռաւաւայի պաշտօնատանին մէջ, կարգադրուած էր յատուկ հաւաքոյթ մը որուն հրահրուած էին Ս. Քաղաքին շրջը կրօնական պետերը, կառավարական կազմն ու Հիւպատոսական Մարմինը:

Մասնաւոր հրահրի վրայ Պատրիարքարանիս կողմէ այն հաւաքոյթին ներկայ գտնուեցաւ Գեորգ. Տեղապան Հայրը, ընկերակցութեամբ Հոգ. Տ. Գարեգին Արք. Գազաննեանի եւ Բարձրագոյն Տիար Կարպիս Հինդեանի:

Հաւաքոյթի ընթացքին կարդացուեցաւ Վեհ. Քազաւորին արքայական հրովարտակը որով կը հաստատուէր Վսեմ. Բաղկայ Փաշա Նաշաշիպին իր Ս. Տեղեաց Բարձր Վերահսկողի պաշտօնին մէջ:

Իր պատմական նշանակութեան համար Սիոնի ընկերացողներուն կուտանք ստրեւ այն հրովարտակին հայերէն քարգրանութիւնը Տիար Յ. Մանուրի կողմէ կատարուած:

(ԿՆԻՔ ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԱՆ)

Ապստոլան Իպն Ալ-Հուսէյն, Շնորհիւն Աստուծոյ,
Քազաւոր Հաւիմական Պետութեան Յորդանանու,

Առ պարճանքն ազնուականութեան, իր առաքինութեամբ եւ արժանաւորութեամբ մարդոց մէջ ամենեւնի աջաւորուն, որ կը սնորհիք համայնքային եւ կրօնական գործերը իմաստութեամբ, եւ որ օժտուած է վստմութեամբ եւ շուքով եւ վեհանձնութեամբ, մեր սիրեցեալ գործակալը, որ ունի Առաջին Կարգի Ալ-Նահսա Շֆանեանը, Նորին Վսեմութիւն, Բաղկայ Փաշա Նաշաշիպի:

Նկատի ունենալով մեզի ծանօթ Ձեր գովելի նկարագիրն ու համբաւաւոր արժանիքները, Մենք կը հրահարակենք Մեր ներկայ Արքայական Հաւիմական (Հասանական) Հրովարտակը, կարգելով Ձեզ իբրեւ Պահապան Ալ-Հարամ էլ-Շարիֆի եւ Բարձր Վերահսկիչ Սրբաւեղեաց, վստահ ըլլալով որ Ձեր արդիւնաւոր շանքերովն ու խոհեմութեամբը, պիտի պահեք ապահով կերպով Ալ-Ախսա Մզկիթը, որուն շրջակայքը Տերը օրհնուած է եւ կարողութիւն ունի մեր զինուորներուն եւ մարտիկներուն զայն վերահաստատելու իր սահմանեալ կարգին մէջ:

Եւ Գուր պիտի տարածեք ձեր հովանաւորութիւնը եւ պաշտպանութիւնը բոլոր համայնքներուն եւ ամենագոյն ուխտաւորներուն եւ պիտի ընեք Ձեր կարելիք նախաւորելու անոնց ապահովութիւնը, եւ պահպանելու անոնց ազատութիւնները, սրբավայրերը, արհարողութիւնները եւ պաշտամանց վայրերը եւ արդարութեամբ պիտի որոշեք ամեն խնդիր եւ պահեք ամեն իրաւունք ըստ սահմանեալ գոյալիմակի (Status quo) որ կը կարգաւորէ բոլոր իրաւունքները բոլոր համայնքներուն, մզկիթներուն, եկեղեցիներուն եւ վանքներուն այնպէս որ բոլորն ալ պիտի ապահովուին եւ խաղաղութիւն, իրենհասկացողութիւն վայելեն եւ գերագոյն զաղափարականները մեծ մարգարէներուն տիրապետեան այնպիսի կերպով որ երեւակն բերեն երկնային հաւասնները մարդկային եղբայրութեան կառուցին մէջ

Արաբ Հոգի վրայ, որ սուրբ է եւ մեծարուած բոլոր կրօններէն ալ, ուր կրօնական պատեամունքներ կը կատարուին, աղօթքներ կը մատուցուին, եւ աւանդներ սրբազան են, այդու իսկ պահելով Օմարի երաւեսխիբը եւ ժառանգ մնացած աւանդութիւնները որոնք փոխանցուած են սերունդէ սերունդ իսլամական արեգութեանց մէջ:

Եւ Դուք պիտի պահպանեք ի գորու կայտերական Ֆերմանները եւ Հրամանագրերը որ ունին Ամենապատիւ Պատրիարքները, արձանագրելով ամեն իրաւունք մասնաւոր սուրբի մը մէջ, որ պիտի օգտագործուի երբ անհրաժեշտ է եւ պիտի գործադրուի ամեն ժամանակ:

Եւ Դուք պիտի հետեւիք մեր մեծարելի նախնեաց բարի օրինակին, պատեանելով բարին եւ խուսափելով չարէն, վանելով անարդարութիւնը եւ վեր բռնելով Տերութեան սիւները, Ձեզ առաջնորդ ունենալով Գիրքին համարը. —

«Ով մարդիկ. նժմարիք որ Մենք ձեզ ստեղծած ենք արու եւ եզ. եւ Մենք բաժնած ենք ձեզ ազգերու եւ ցեղերու, որ դուք կարենաք նանչնալ զիրար: ձժմարիք որ ձեզուք ամենէն մեծարուածը, Ասուծոյ առաջ ձեր մէջէն ամենէն բարեպատեն է»:

Քոյ ամենագործն Ասուած առաջնորդէ Ձեր քայլերը եւ բոլ առասացնէ Ձեր վրայ իր օրհնութիւնը եւ բարեւոյնութիւնը եւ պատիւ Ձեր ջանքերը յաջողութեամբ:

Տրուած Մեր Պալատին մէջ, ի Մուսալլա, Բապի Ալ Աուալի 27րդ օրը Հինիբէի հազար երեք հարիւր եւ եօթանասուն բուականին եւ Յունուարի 5րդ օրը հազար ինըհարիւր եւ յիսունը մէկ բուականին:

ԱՊՏԱԼԼԱԶ ԻՊՆ ԱԼ-ՀՈՒՍԷՅՆ

Սոյն հրովարտական այգառու պարագան է մտնաւանոյ այն տրամադրութիւնը որով Վեհ. Քազաւորը կը հրամանագրէ, Ս. Տեղեաց իրաւասիրտին մէջ անփոփոխ պահել զոյալիճակը (Status quo).

Քրիստոնէական հնազոյն դարերէն ի վեր Երուսաղէմի Սրբաւեղիները ձանջուած են իբրեւ սեպհականութիւնը զանազան քրիստոնէայ համայնքներու որոնք զյիսաւոր Սրբաւեղիներուն մէջ (մասնաւորապէս Ս. Յարութեան, Ս. Մննդեան, Հաւրարձման՝ եւ Ս. Ասուածածնի Տաճարները) իւրաքանչիւրը ունեցած է իրեն յատուկ մատուցներ, կրօնաւորաց բնակատեղիներ, եւ արարողական առանձնաշնորհումներ:

Սրբաւեղեաց բաժնէկոյ սոյն ազգերէն ամենէն ազդեցիկներն ու տիրականները եղած են Հայեր եւ Յոյներ, իսկ Պալատիներու արշաւանքին շնոյ նաեւ Լասիւններ: Սոյն երեք ազգերը ցարդ կը պահեն իրենց այդ հանգանակներ Սրբաւեղիներու մէջ (*), իբրեւ բացարձակ սեպհականացիներ, մինչ Ղպտի, Ասորի եւ Հապեղ համայնքներ Հայոց Պատրիարքարանի հովանաւորութեան տակ կը վայելն չնչիս առանձնաշնորհումներ, առանց ունենալու որ եւ է սեպհականացիութեան հանգանակ:

Սակայն մինչեւ Ս. Տեղեաց այսօրուան զոյալիճակին վերջնական հաստատուելը սոյն երեք զյիսաւոր ազգերուն միջեւ՝ տեղի ունեցած են բաւական բաղխումներ, իրարու ձեռք յափշտակելու հետեւ՝ նախանձելի իրաւասիրտներ: Դարաւոր այս բաղխումներու մէջէն Երուսաղէմի Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնն ու պատրիարքարանը դուրս եկած են պատուով, Ս. Տեղերէն ներս ամենայն նախանձախնդրութեանը պաշտպանելով Հայ ժողովուրդի իրաւասիրտներն ու առանձնաշնորհումները, ու այսօր հպարտութեան ու բեկորակի առիթ միայն կրնայ

(*) Սա արբերութեամբ որ Բեթղեմէմի Ս. Ծննդեան Տաճարին մէջ Լասիւններ բաղդասաբար Հայերու եւ Յայնէրու կը վայելն ցառ չնչիս առանձնաշնորհումներ, իսկ Գեքսեմանի Ս. Ասուածածնայ գերեզմանի տաճարէն ներս Լասիւններ ոչ մէկ իրաւասիրտ ունին, սոյն տաճար սեպհականութիւնն է միայն Հայ եւ Յայն եկեղեցիներուն:

ըրրալ իրաւականչիւր Հայց. Եկեղեցւոյ զուսկ հայ ուխտաւորին հաւար երբ կ'այցելի Երուսաղեմ, շեւեկ առաջնակարգ ու փառաւոր այն դիրքը որ Հայ Ժողովուրդը կը վայելի, յանձին Երուսաղեմի Հայ Պատրիարքոսեան քիստոնեակալի մեծագոյն Սրբախոյրերէն ներս, Յունադաւան եւ Պապական մեծ Եկեղեցիներու կողմէն անոնց համասարտաստի կարգով մը:

Սրբասեղեաց շուրջ Հայ, Յոյն եւ Լատին Եկեղեցիներու բաղիւմները ի վերջոյ այնքան սուր կերպարանք ստին անցեալին մէջ որ, Սրբասեղեաց հարցը ստացաւ քաղաքական հանգամանք ու ԺԹ. դարուն ան մաս կազմեց Արեւելեան խնդրին: Քաղաքական շրջանակներու մէջ, Յունադաւան Եկեղեցւոյն իրաւանց պաշտպան հանդիսացաւ Ռուսիա, իսկ Պապական Եկեղեցին՝ իրեն պաշտպան ունեցաւ Իտալիան ու Եւրոպայի կաթոլիկ պետութիւնները: Մինչ Հայաստանայց Եկեղեցին իրեն զօրաւիզ ունենալով միայն իր հաւատքին ուժը եւ իր վստահութիւնը առ Աստուած, յանձին Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան վերջուցած է իր պայքարի քաճիկը, եւ հակառակ իր միջոցներու խեղճութեան, պատճառով դուրս եկած է այս գուպարէն, սպանովորով իր ժողովուրդին հաւար Ս. Տեղերէն ներս փառաւորագոյն դիրք մը գոր կը պահէ ցայսօր: Այս պայմաններուն տակ Սրբասեղեաց հարցը պատճառներէն մին հանդիսացած է նաեւ 1852ի Ռուս-Քրիստական պատերազմին:

Սոյն պատերազմին առիթով, Քուրմիոյ Ապտուլհէմիտ Սուլթանը միանգամ ընդ միջ զիւրջ տարու հաւար Սրբասեղեաց կեանքն հարցին, 1852ին հրովարտակով մը կը հրատանագրէ, Սրբասեղիներէն ներս ինչ որ է այն օրերուն գոյալիմակը (Status quo) պահուի անխախտ: Այս սկզբունքը ի գօրու եղաւ միջնա Պաղեստինի վրայ քրիստական իշխանութեան վախճանը, որով միանգամ ընդ միջ մեղուացան վիճերը ու արգիլուեցան իրաւաստութիւններու փոխադարձ բռնակարգումները: Իսկ Պաղեստինի Անգլիական Խնամատարութիւնը՝ եօրը սարիներու փորձառութեան մը չեւոյ, իր կարգին, յանգեցաւ այն եզրակացութեան որ Սրբախոյրերէն ներս սպանովորու հաւար խաղաղութիւնը անհրաժեշտ է որ իր շրջանին եւս իրագործուի գոյալիմակի անխախտ պահպանման սկզբունքը, ու 1924ին իր այս որոշումը հրապարակեց Լոնտոնէն արձակուած վճռագիրով մը, որ ի գօրու եղաւ Պաղեստինի վրայ Անգլ. Խնամատարութեան ակրող շրջանին:

Երուսաղեմի Յորդանանեան գրաւումի այս օրերուն Վեհ. Ապստոլա Քաղաւորի վերնորեւալ հրովարտակը, որով կը հրատանագրէ իր կարգին Սրբասեղիներէն ներս գոյալիմակի (Status quo) անխախտ պահպանումը, շատուոյն շուժում մը կը դուրսի, երբ նկատի կ'ունենանք ներկայ օրերն ու անոնց պայմանները, պարագայ մը որ յատկ գոնուակութեամբ կ'արձանագրենք Սիոնի այս հշերէն:

